



zene

---

# SUARA

Írta: supermario4ever





Összességében elmondható, hogy az anime zenének azért van széles körű rajongótáboruk, mert ahányféle anime, annyiféle betétdal van. Így viszont nemcsak az animerajongók találhatják meg a számításukat, hanem a különböző egyéniségű előadók is rálehetnek arra a szegmensre, amelyben otthonosan mozognak. Suara jó eséllyel pályázhatna a balladák koronázatlan királynője címére.

Suara Tatsumi Akiko néven született 1979. augusztus 3-án Osakában. Itt is nőtt fel, és bizony, a beszédében is tetten érhető a „legendás” osakai nyelvjárás. Gyerekkorában eredetileg nem énekesnőnek, hanem sportolónak, egészen pontosan úszónak készült. Egy ideig versenyszerűen űzte a sportágat, de aztán váltott, és inkább énekesnőnek készült. Ebben valószínűleg egyik kedvenc énekesnője, Céline Dion is közrejátszott, aki nagy inspirációt jelentett számára.

Maga a „Suara” szó indonéz eredetű, és „hang”-ot jelent. Az első dala 2005 novemberé-



ben jelent meg, a *To Heart 2* animének énekelte fel az endingjét „Tomoshibi” címen. Suarát a King Records szárnyai alá tartozó F.I.X. Records szerződtette le. Ez a kiadó kifejezetten az AQUAPLUS által forgalmazott játékokkal és animékkel foglalkozik. Ezért lett Suara fő profilja az *Utawarerumono*, melynek az első szériájához tartozó kislemez, a „Musouka” 2006 áprilisában jelent meg. A kislemez sikeres volt, több mint 25.000-et adtak el belőle, és máig az énekesnő egyik legismertebb dala. Nincs Suara-koncert Musouka nélkül.

Ez az első teljesen önálló kislemeze, de előtte megjelentetett egy minialbumot „Amane Uta” címmel. Ezen hét dal hallható, melyek kiválóan összefoglalják, hogy mit várhatunk Suarától. Már itt megjelentek a nagy hatású balladák, melyek az énekesnő karrierjét fémjelzik. A minialbum



„Maga a „Suara” szó indonéz eredetű, és „hang”-ot jelent.”

elsősorban a „Kusari” című PC-játék dalait tartalmazza, de helyet kapott rajta a Tomoshibinek egy akusztikus változata is. Azt szoktam mondani, hogy akinek tetszik, amit az „Amane Uta”-ban hall, az jó eséllyel Suara egész énekesnői karrierjét szeretni fogja.

Az első teljes stúdióalbuma „Yumeji” címen jelent meg 2006 szeptemberében. Az album emelte a tétet, és sokkal jobb, kidolgozottabb dalok kerültek fel rá. Az igazán mély érzelmű, lassú balladák ezen az albumon kaptak helyet. Az album két kiadásban jelent meg, a normál CD-s változat mellett megjelent egy SACD kiadás is, melyre fel-



került egy bónusz dal is. Az SACD a Super Audio CD rövidítést foglalja magában, ami többek között abban különbözik a megszokott CD-től, hogy 44 kHz helyett akár 100 kHz-es frekvenciában is képes tárolni a zenét, tehát a hangzás sokkal tisztább. Vannak külön SACD lejátszók is (rendes CD-lejátszó nem is játssza le ezeket a CD-eket), amelyek nagyon drágák, mivel rendelkezniük kell a szükséges technikával, hogy a dalok valóban úgy szólaljanak meg, ahogy az SACD-n rajta vannak. Bár érthető módon a sima CD változat lett az elterjedt, de számomra a bónusz dallal együtt teljes az album, ugyanis a MOON PHASE mai napig az egyik legcsodálatosabb Suara-dal, melyben nemcsak az ének gyönyörű, hanem a zene is mélyíti a szöveg érzelmi mondanivalóját.

Ahogy a dalok címeiből is sejthető, Suara előszeretettel fejezi ki a gondolatait, érzelmeit természethez, égi jelenségekhez köthető metaforákkal. Erről tanúskodnak az olyan dalcímek is, mint a „Seiza”, „Suiren -Amaneku Hana-” vagy a „Toki no Kawa” is.

Suara nem váratott sokáig az új kislemezzel, még 2006 októberében jött is a következő, mely a „Hikari no Kisetsu” címet kapta. A kislemez címadó dala az *Asatte no Houkou*. című anime openingje, illetve később, az anime nyolcadik részében hallható a kislemez második dala, a „Kasa” is. A kislemez nemcsak abban különbözik az előzőtől, hogy nem a F.I.X. Records jelentette meg, hanem a Lantis, hanem abban is, hogy jóval kevesebbet adtak el belőle, mint az előzőekből.

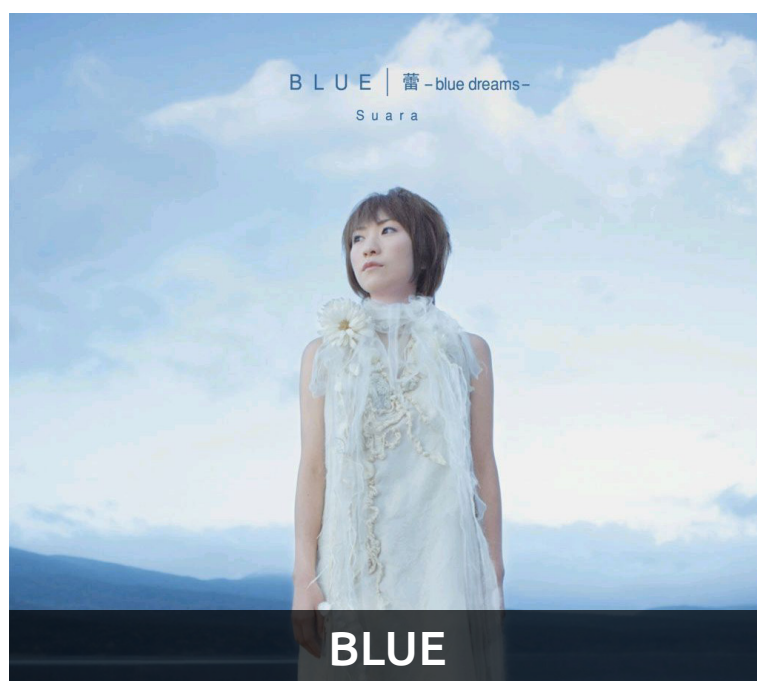




Hiszen amíg a „Musouka”-ból elment 25.000 példány, addig a „Hikari no Kisetsu”-ból alig több, mint 3.000 talált gazdára. Mai napig rejtély számomra, hogy mivel magyarázható ez a nagy visszaesés. Mindenesetre Suarának innentől kezdve a Lantisnál is van szerződése. A nem az AQUAPLUS által forgalmazott animék betétdalait a Lantis adja ki.

Eladások tekintetében ugyan marad ez a trend, de abban szerencsére nincs változás, hogy Suara dalaira ezután is érdemes odafigyelni. 2007-ben két kislemezt jelentetett meg. Az egyik még januárban jött ki „Ichibanboshi” címmel, mely a To Heart 2 OVA openingje. A második pedig októberben, „BLUE” címmel, mely a *BLUE DROP ~Tenshi-tachi no Gikyoku~* anime openingjét és endingjét tartalmazza. Az opening dal remekül kiemeli az anime történetének háttérében megbúvó sötét hangulatvilágot.

Suara második stúdióalbuma „Taiyou to Tsuki” címmel 2008-ban jelent meg. Bár az albumokat a F.I.X. Records adja ki, a Lantis által kiadott dalok külön engedéllyel rajta lehetnek az albumokon. Suara albumaiból ezután csak egy kiadás jelenik meg, bizonyos „hibrid SACD”-n. Ez abban különbözik a normál SACD-től, hogy rendes CD-lejátszó is lejátszhatja, de a valódi minőséget csak az SACD-lejátszó adja vissza. Maga az album valamivel visszafogottabb lett, mint az első. Hiányoznak belőle a dinamikusabb dalok, ezáltal talán kicsit nehezebben is fogyasztható. Kevés az igazán lendületes dal, a balladák vannak túlsúlyban. De így



is érdemes meghallgatni az albumot, fellelhető rajta néhány igazi gyöngyszem.

A 2009-es év meglehetősen erős volt Suara karrierjében, hiszen négy kislemezt jelentetett meg. Az év téli szezonjának egyik animéje volt a *WHITE ALBUM*, ennek az endingje, a „Maiochiru Yuki no You ni” jelent meg kislemezen. A kiadvány érdekessége, hogy a második dal, a „Koi no Yokan” egy karácsonyi dal. Sajátságos dolog január végén kijönni egy karácsonyi dallal. Az év egyik nagy dobása kétségtelenül a *Tears to Tiara* anime opening kislemeze, a „Free and Dream”, mely a mai napig Suara egyik legerősebb dala. A júniusban megjelent „adamant faith” *Utawarerumono OVA* kislemez után augusztusban jelentkezett harmadik stúdióalbumával, mely a „Kizuna” címet kapta. Az album tizenkét dalt tartalmaz, és jóval változato-



sabb lett, mint az előző. Az albumon egyaránt helyet kaptak a vidám, erőteljes dalok, de a szomorú, már-már tragikus hangulatú balladák is. A „Shunkashuutou”, a „Hana Kotoba” és az „Utsusemi” nagy érzelmi súlyt adnak az albumnak. Ráadásul ez a három dal egymás után van az albumon, ehhez képest nagy megkönnyebbülés, hogy az utolsó dal a „Tenshi ga Miru Yume”, mely egy ütemes, gyors, erős, reménytelidal –motivációként, hogy ne adjuk fel a nehéz időkben. Kiváló lezárása az albumnak.

Még 2009-ben, az őszi szezonban kijött a *WHITE ALBUM* sorozat második fele (a tizenharmadik résszel félbeszakadt a történet), melynek endingjét szintén Suara énekelte „Akai Ito” címmel. Ennek kislemeze is két kiadásban jelent meg, egy normál és „Blu-spec” kiadásban. A „Blu-spec”



formátum nem terjedt el, ez lett volna a CD-k Blu-raye. Tehát a hangminőség lényegesen jobb, mint a sima CD esetében. Abban különbözik a hibrid SACD-től, hogy még a normál CD-lejátszón is lényegesen tisztábban szólnak a dalok. Nekem van egy példány a Blu-spec változatból, és hallható a tisztább és erőteljesebb hangzás. Szabad füllel is több hangszer hallható.

2010-ben Suara visszavett a lendületből, ekkor egy koncertalbumot jelentetett meg „Suara LIVE 2010 Uta Hajime” címmel. Érdekes hallgatni, hogy mennyivel visszafogottabb a hangulat egy Suara-koncerten. Mivel a dalokat sokkal inkább érezni kell, mint érteni, egyáltalán nem szokás tombolni Suara dalain. A közönség elmélyülten figyeli Suara énekét, és általában szolid tapssal jelzi a tetszését.





Suara nagyon ért ahhoz, hogy nyugodt, békés légkört alakítson ki az énekével. Persze a koncert végét azért ő is felrázza a gyorsabb dalaival, amit díjaz a közönség. Ebben az évben még az „Amane Uta” minialbum élt meg egy második kiadást, melyre egy bónusz dal is felkerült.

A pénzért letölthető dalok általános elterjedésével a F.I.X. Records az elsők között élt az újabb dalok effajta kiadásával. Suara 2011-ben három olyan dalt énekelt fel, amelyek sokáig csak digitális formában voltak elérhetőek. A dalok érdekessége, hogy koncepcionálisan három hónap különbséggel jelentek meg, és a tavaszról, nyárról és ősztől szólnak. Persze nem maradtunk fizikális kiadás nélkül sem, a negyedik stúdióalbum októberben jelent meg „Karin” címmel. Amíg az első

három évszakra egy-egy dalt szánt az énekesnő, addig a télről egy komplett stúdióalbum jelent meg. A „Karin” ugyanis egy téli album, a tizenhárom dal többségében csendes, visszafogott – túlsúlyban vannak a hóval, éjszakával kapcsolatos metaforák a szövegben, ennek megfelelően Suara is sokkal nyugodtabb, lágyabb hangon énekel.

2012-ben két olyan kislemez jelent meg, melyeken más előadóktól is hallható egy-egy dal. Márciusban jött ki az utolsó *To Heart 2 OVA*, ennek dalai adtak ki egy kislemezt. Ezen a kiadványon Suara mellett Uehara Rena és Tsuda Akari is énekelnek egy-egy dalt. A másik két énekesnő is a F.I.X. Records-szal van szerződésben. Később kijött még egy kislemez „Future World” címmel, ahol Suara mellett Tsuda Akari is felénekel két dalt. Ez az év még összegzésre is alkalmas volt, ugyanis Suara

az év második felében megjelentetett egy nagy válogatásalbumot, „The Best ~Tie-Up Collection~” címmel. Az album három lemezből áll, az első két lemezen hallhatók a dalok eredeti verziói, a harmadik lemezt pedig csak a limitált kiadás tartalmazza, azon korábbi dalok hallhatók, elsősorban jazz változatban.

Ezután hosszabb szünet következett be Suara karrierjében. 2013-ban csupán egy dala jelent meg digitális formában. Az „I’m a beast” szintén egy erőteljesebb dal. 2014-ben egy kislemezt adott ki „Fly away -Oozora he-” címmel, ami az aktuális Cardfight!! Vanguard széria endingje volt. Sajnos nem sikerült jóra a címadó dal, ezzel azt is bizonyítva, hogy az énekesnőnek nem áll jól bármilyen stílus. A második dallal Suara menti a menthetőt, az már egész jó lett. Ezután Suara kisebb projektekbe csatlakozott. A következő kislemezt a Psychic Lover nevű együttesel együtt énekelt fel, ez a „Card of the Future” címet kapta. Majd kicsivel később a „BUSHI 7” nevű projektben hat másik énekessel együtt felénekelte a Cardfight!! Vanguard soron következő openingjét, „V-ROAD” címmel. Egyik dal sem mondható emlékezetes-

*„Az igazi nagy visszatérés 2015  
őszén következett be,  
de akkor Suara akkorát szólt,  
mint a legnagyobbak.  
Jött ugyanis az Utawarerumono  
második szériája...”*

nek az énekesnő karrierjében. A 2014-es év Suara leggyengébb éve a felénekelte dalok minősége tekintetében.

Az igazi nagy visszatérés 2015 őszén következett be, de akkor Suara akkorát szólt, mint a legnagyobbak. Jött ugyanis az Utawarerumono második szériája, az *Itsuwari no Kamen*, melynek először a videojátéka jelent meg. Ennek énekelt fel a betétdalát „Nue Dori” címmel, mely Suara legjobb korszakára emlékeztet. Hihetetlenül erőteljes érzelmileg. Talán itt tűnik fel a leginkább, hogy Suara milyen természetesen énekel a nagy hatású dalokat. Neki nem kell leénekelnie a csillagokat az égről, hogy átérezzük a dalt, Suara a maga természetességével képes érzelmeket kiénekelni, így alakít ki sajátos légkört a koncertjein.







Októberben jött ki ötödik stúdióalbuma „Koe” címmel, mely két kiadást élt meg. A limitált változat két lemezt tartalmaz, a második a koncepció minialbum. Helyet kapott rajta a harmadik albumról a „Shunkashuutou”, valamint a 2011-ben megjelent három évszokról szóló dal, plusz ötödikként egy új dal „Juunigatsu Ame” címmel: egy téli témájú dal. Tehát a második lemez az évszakokról szól. Az első lemezen hallható tizenhárom dal rendben van. A „Nue Dori”-val indít, és az annyira erősen hat ezen az albumon is, hogy az egész album hangulatát meghatározza. Gyakorlatilag a „Nue Dori” emeli fel a többi dalt is.

Ahogy várható volt, anime formájában is visszatért az *Utawarerumono: Itsuwari no Kamen*. Az első opening és ending kislemez „Fuantei na Kamisama” címen 2015 novemberében jelent



meg. A második kislemez „Amakakeru Hoshi” címen 2016 januárjában került a boltok polcaira. Mindkét kislemez sikeres volt. Be is indult az Utawarerumono franchise, ugyanis még 2016-ban jött a játék a harmadik szériából, a Futari no Hakuoro-ból. Suara pedig „Hikari” címen felénekelte hozzá a betétdalt. A cím érdekessége, hogy kanjival „Hoshi Akari”-ként van írva, mégis „Hikari”-ként van romanizálva. A japán dalszövegekre jellemző, hogy az adott kanjit másik olvasattal vagy rokon értelmű szóval helyettesítik. Ezt általában azért teszik, mert vagy így jönnek ki ritmusra, vagy a kanjival leírt szónak akarnak egy másik jelentést adni. A „Hikari” esetében az utóbbi áll fenn, a „Hoshi Akari”-nak (csillagfény) ad egy „természetes fény” értelmet, mely nemcsak betölti az egész teret (csillagfény esetén az eget), hanem erőt és reményt sugároz.

Még a 2016-os év végén jött ki az *Itsuwari no Kamen* és a *Futari no Hakuoro* addig megjelent dalaiból egy válogatásalbum. Az album a 8. helyet érte el az Oricon lemezadási listán, ezzel az énekesnőnek magasan a legjobb helyezést elért albuma.

A siker ellenére ismét hosszabb szünet következett. Vártuk a Futari no Hakuoro anime változatát is, de az író hosszantartó betegsége miatt évekig állt a munka. Suara is csak 2018 tavaszán érkezett a következő sorlemezzel, melyen az addig felénekelte anime dalok mellett néhány új szerzemény is helyet kapott. Az album – az új



Utawarerumono játék után – a „Hikari” (ugyanúgy „Hoshi Akari” kanjival írva) címet kapta. Az albumot hallgatva sajnós egyfajta alkotói válság hallható ki, ugyanis az új dalok eléggé semlegesre sikeredtek. Egyedül a „Mimi wo Sumaseba” emlékezetes, a többi olyan, mintha Suara karrierje leszálló ágban lenne. Nem sokkal az album után jött is a következő kislemez, melyen a hőskorból származó Utawarerumono dalok kaptak egy úgynevezett „re:boot” változatot. Nagy különbség az eredeti változatokhoz képest nincs, a kislemez igazi újdonsága, hogy ezek a változatok karaoke verziói is helyet kaptak a kiadványon.

Új dalokat 2018 őszén hallhattunk a Kotowari kislemezen. Ez és az ezt követő kislemezek is mind egy-egy Utawarerumono játékhoz



készültek. Amíg vártuk a harmadik széria anime-adaptációját, addig mobilos játékokkal üthettük el az időnket, ezekhez énekelt dalokat Suara. És azt lehet mondani, hogy a franchise-hoz készült új dalok többsége is furcsa irányt vett. Alapvetően megmaradtak a kötelező hangszerelési megoldások, melyek az Utawarerumono dalok sajátjai lettek, de olyan új zenei megoldásokkal kísérve, melyek egyáltalán nem emlékeztetnek a széria korábbi dalaira. Ugyanez igaz a „Kotowari”-ra is.

A régi időkbe repít vissza azonban a 2019 novemberében megjelent „Tenmei no Marionette” kislemez, melyen lágyabb hangzású zene kíséretében hallhatjuk Suara kellemes, szívet melengető hangját. Ez a kislemez a „Lost Flag” alcímmel ellátott játék betétdalát tartalmazza.





Érdekessége, hogy 2020-ban a játék egy éves évfordulója, 2021-ben pedig a játék két éves évfordulója alkalmából is kiadtak egy-egy dalt. Mind az „Eigou no Sadame”, mind a „Ruten no Inori” csak digitális formában hallgatható meg.

Új játék 2021-ben készült, az ehhez kiadott „Senba Genmu” című dal pedig olyan, hogy ha a „Hikari” album új dalait az alkotói válság végtermékeként aposztrofáljuk, akkor talán jobb, ha a „Senba Genmu” a fiókban maradt volna. Új irányt venni az esetek többségében jó dolog, a nagy baj az, hogy az új dalok dallamvilága teljességgel jellegtelen. Nincs semmi, ami által emlékeztetésé válna ez a dal. Ez sajnos valószínűleg azért is van, mert a változás részint kényszer volt, ugyanis 2020. július 11-én meghalt Kinugasa Michio, aki a



F.I.X. Records megalakulásától a kiadó meghatározó zeneszerzője volt. Nagyon sok dalt írt AQUAPLUS-os projektekhez, komoly szerepe volt abban, hogy a dalok jellegzetes hangzásvilágot kaptak, amitől egyediek és semmivel össze nem téveszthetők lettek. A kiadó munkatársai vélhetően azóta is keresik a helyüket.

Mindenesetre kaptak új esélyt, hiszen hat évvel a videojáték megjelenése után, a 2022-es nyári szezonban végre képernyőre került az Utawarerumono: Futari no Hakuoro játék anime-adaptációja, melynek openingjét és endingjét természetesen Suara énekelte. Az opening, a „Hito Nanda” szintén az új irányt követi zeneileg, de ez a dal már annyival jobb, hogy egységesebb a hangzása. Vissza lehet fejben idézni az egész dalt. Az endingben, a „Hyakunichisou”-ban viszont ismét

visszanyúltak a gyökerekhez, és írtak egy olyan balladát, melyet bátran Suara legszebb dalai mellé lehet tenni.

És úgy tűnik, hogy a csapat tényleg kezdi megtalálni a saját hangzásvilágát, ugyanis a 2022 novemberében megjelent hetedik, legújabb stúdióalbum, az „Infinity Kibou no Tobira” az előző albumnál lényegesen jobbra sikeredett. De ami még ennél is fontosabb, hogy úgy lettek jók a dalok, hogy nem a régi időket idézik. Tehát úgy tűnik, a zeneszerzői gárda lassan megtalálja az új hangzásvilágát, és úgy ír Suarának jó dalokat, hogy nem késztetnek a régiekkel való összehasonlításra. Így a régi daloknak is megvan a méltó helyük, az újak is azt éreztetik, hogy bőven van még potenciál Suara tehetségében és karrierjében.

*Suara azért szerethető énekesnő, mert a maga természetes hangján képes mély érzelmeket kiénekelni. Milyen érdekes, hogy egy olyan énekesnő, Céline Dion inspirálta őt, aki pont azzal vált ismertté, hogy a csillagokat is leéneklie az égről. Bizonyos zenehallgató közösség számára ez már inkább a kínos, kellemetlen kategória, mert túl vannak dramatizálva a dalai. Mintha nagyon kifelé élné meg az érzelmeit. Suara dalai viszont olyanok hatnak, mintha belül élné meg az érzelmeit a maga teljességében, és ezt énekelné ki. Ezáltal a dalok átélhetővé válnak, és megőrzik a maguk intimitását. Aki szereti az érzelemdús, de nem túldramatizált dalokat, annak bátran ajánlom, hogy tegyen egy próbát Suarával.*

## Japán és koreai zenei cikkek az AniMagazinban!

Érdekel a jrock, jpop vagy a kpop világa? Az AniMagazin hasábjain előadóbemutatókat és toplistákat is megtalálsz, csak kattints az alábbi linkre:

[AniMagazin cikkadatbázis](#) 



[supermario4ever blogja](#)